

viure^{als}pirineus

Viure als Pirineus, 30/07/26

Ona Leis: “L’esforç que fan els meus pares perquè jo pugui anar a estudiar a la universitat és enorme”

Joves del Pirineu

Ona Leis Palau té 18 anys i viu a Puigcerdà. Acaba de rebre el Premi AUCer-Vila de Puigcerdà al millor expedient de Batxillerat de la Cerdanya. Estudiarà Periodisme a la Universitat Pompeu Fabra.

Ona Leis Palau té 18 anys i viu a Puigcerdà. Acaba de rebre el Premi AUCer-Vila de Puigcerdà al millor expedient de Batxillerat de la Cerdanya. Estudiarà Periodisme a la Universitat Pompeu Fabra.

Acabes de rebre el Premi AUCer-Vila de Puigcerdà al millor expedient de Batxillerat de la Cerdanya... Sí, he sentit molta emoció. No tenia massa clar si anava a rebre'l perquè al final no sabia quina seria la millor nota de les tres finalistes. Quan em van trucar per dir-m'ho, em va fer molta il·lusió: a mi, a la meua família i a tothom.

La constància és la clau, estudiar 15 hores la nit abans de l'examen no funciona.

La teua nota d'accés a la universitat és de 9,508 sobre 10. Quin és el secret? No ho sé, jo diria que molt esforç, constància i també un pèl de sort el dia de l'examen de la selectivitat, que et surti una mica el que saps... La constància és la clau, estudiar 15 hores la nit abans de l'examen no funciona.

On has estudiat? Des de la llar d'infants fins a l'ESO vaig anar a l'escola Vedruna de Puigcerdà, després em vaig canviar a l'Institut Pere Borrell per fer el batxillerat.

Quina importància consideres que ha tingut el professorat en el teu expedient? Evidentment m'han ajudat moltíssim. Quan era petita em van saber guiar i animar molt en aquelles coses que potser no m'anaven tan bé. De fet, crec que va ser a primer de Primària quan ja em vaig adonar que m'agradava el periodisme i tot això. Més endavant, al batxillerat, tot és possible gràcies als profes. Durant les proves de selectivitat, els teníem al costat, ells patien amb nosaltres, ens acompanyaven i ens donaven suport: crec que els devem la vida (riu).

Quan era petita ja jugava a ser periodista. M'agradava i m'agrada parlar en públic i explicar històries. A l'hora de decidir, ho vaig tenir clar

Al setembre començaràs Periodisme a la Universitat Pompeu Fabra. Sempre ho has tingut clar? Quan era petita ja jugava a ser periodista. M'agradava i m'agrada parlar en públic i explicar històries. A l'hora de decidir, ho vaig tenir clar i la meva mare també em va animar a tirar cap aquí.

Per què vols ser periodista? Abans, de petita, hagués dit que era per explicar tot allò que la gent no sap i per donar veu a les històries més crues de la societat. Ara, a més, afegiria que per combatre la desinformació i les *fake news*. Vivim en un món on sembla que una simple opinió sigui la veritat pura. Crec que és interessant i necessari que algú informi tan objectivament com sigui possible i espero que a la universitat em donin eines per saber-ho fer.

Vivim en un món on sembla que una simple opinió sigui la veritat pura. Crec que és interessant i necessari que algú informi tan objectivament com sigui possible

I com es pot combatre tanta notícia falsa? Sobretot, seguint i informant-se per canals oficials, perquè almenys estan subjectes a uns controls i unes verificacions. Diria que la clau és no fiar-se de tot el que surt a internet i, d'entrada, és molt recomanable posar-ho en dubte.

On viuràs a Barcelona? La nota m'ha permès obtenir una plaça a la mateixa residència de la Pompeu Fabra, ha estat una gran sort. Els pisos a Barcelona són molt cars i moltes vegades en unes condicions d'habitabilitat lamentables.

Estudiar a Barcelona per als joves de la Cerdanya i el Pirineu té un cost molt alt, estem en un clar desavantatge.

Ara estàs de vacances? He estat uns dies descansant, però a l'agost treballaré tot el mes en un restaurant per guanyar uns diners que m'aniran molt bé. Estudiar a Barcelona per als joves de la Cerdanya i el Pirineu té un cost molt alt, estem en un clar desavantatge. No es tracta només de pagar una matrícula, el preu de l'habitatge és desorbitat i moltes famílies no s'ho poden permetre. L'esforç que fan els meus pares perquè jo pugui anar a estudiar a la universitat és enorme, en soc molt conscient.

Què t'agrada fer quan no estudies? Sortir amb els amics a donar un tomb i llegir, m'agrada molt llegir. He tingut la sort de tenir molt bons professors de literatura, va haver-hi una època en què només llegia als clàssics, però ara una mica més variat. En aquests moments estic llegint *Aloma*, de Mercè Rodoreda.